

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C159 – BIN13**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme

van 16 maart 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over ondersteuning van vakanties voor diabetici	3
Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de door de vzw Foyer verspreide boodschap in verband met standaardverzoekschriften voor asielzoekers	6
Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de weigering van het gemeentebestuur van Sint-Genesius-Rode om in de gemeentelijke basisscholen publiciteit toe te laten voor een stage van vzw ‘de Rand’	14
Vraag om uitleg van de heer Luckas Van Der Taelen tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de jeugdherberg Bruegel in Brussel	16
Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de inburgeringscoaches	17

■

Voorzitter: mevrouw Annick De Ridder

Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over ondersteuning van vakanties voor diabetici

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Voorzitter, minister, dit is mijn eerste vraag over toerisme. Het zal u niet verwonderen dat er een link is met Welzijn, de commissie die ik van zeer nabij opvolg.

De Vlaamse Diabetes Vereniging (VDV) verzorgt al jaren vakanties voor diabetici. Ze geeft jaarlijks zo'n driehonderd mensen de kans om op vakantie te gaan met goede begeleiding. Diabetes kent verschillende fasen, in sommige fasen is de begeleiding vrij intensief en tevens noodzakelijk. Het is voor diabetici niet evident om gewoon op reis te gaan.

De VDV probeert die vakanties zo betaalbaar mogelijk te houden. Ze staat zelf in voor de meerkost voor de begeleiding door verpleegkundigen. De vereniging signaleert ons dat het hoe langer hoe moeilijker wordt om die kosten te dragen. Ze is op zoek naar mogelijke ondersteuning vanwege de Vlaamse overheid.

Uit mijn onderzoekwerk bleek dat Vlaanderen daar wel degelijk aandacht voor heeft. Op de website van Toerisme Vlaanderen onder het item Steunpunt Vakantieparticipatie las ik wat die dienst allemaal doet en voor wie. Er worden vakanties georganiseerd voor mensen in armoede. Dat kunnen ook mensen zijn met hoge ziektekosten. Sommige diabetici zullen daar zeker onder vallen.

In het regeerakkoord staat op bladzijde 71 een stuk over vakantieparticipatie door mensen met een beperking. U hebt extra aandacht voor zorgvakanties. In uw beleidsnota las ik met veel plezier dat u gaat overleggen met uw collega bevoegd voor Welzijn over zorgvakanties en dat u meer aandacht wil voor vakantiemogelijkheden voor mensen met een zware zorgvraag. U erkent terecht dat vakantie voor deze mensen vaak een welkome ontspanning is. Ook voor de verzorgers en verpleegkundigen die de zorg voor deze mensen dag in dag uit op zich nemen, is zo'n ontspannende vakantie in een veilige omgeving welkom. Op pagina 34 van uw beleidsnota besteedt u aandacht aan het aanbod en de accommodatie voor 'vakanties met zorg'.

Komen vakanties voor personen met diabetes ook in aanmerking voor middelen vanuit het Steunpunt Vakantieparticipatie? Welke initiatieven hebt u reeds genomen of plant u te nemen in samenwerking met uw collega voor Welzijn, minister Vandeurzen, op het vlak van de zorgvakanties? Komen personen met diabetes daarvoor in aanmerking? Ziet u nog andere mogelijke Vlaamse ondersteuning voor vakanties voor diabetici?

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Minister, in het regeerakkoord staat ook dat we er moeten naar streven dat vakantie een recht zou zijn voor iedereen, zeker voor de zwakkeren in onze samenleving. Mensen met een laag inkomen behoren daartoe, maar ook mensen met een ziekte. Het lijkt me aangewezen dat het Steunpunt Vakantieparticipatie daar een rol in speelt, al is er nu al een overbevraging van het steunpunt. Zeker op het vlak van de personeelsondersteuning zal er een tandje moeten worden bijgestoken.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Jammer genoeg gaat het aanbod van de ziekenfondsen achteruit. Ze sluiten aan de kust het ene vakantiehuis na het andere. Er zijn nog wel een paar uitzonderingen. Als men een kosten-batenanalyse opmaakt, komen de vakantiehuizen er niet goed uit. Er vallen weinig baten te halen. Vlaanderen moet dat blijven ondersteunen om ook die mensen een waardige vakantie te bieden. Ik kan deze vraag alleen maar bijtreden.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Dehaene, ik dank u voor uw vraag in deze commissie, die ook verband houdt met iets dat u zeer sterk bezighoudt. De collega's die de commissie Toerisme volgen, weten ook dat ik bijzondere aandacht schenk aan vakantieparticipatie. Uw vraag is natuurlijk gericht. Ze gaat om meer dan enkel de doelgroep met betrekking tot vakantieparticipatie.

Ik zal het niet in extenso herhalen, maar met Steunpunt Vakantieparticipatie werken we met een unieke formule, die in Europa met enige bewondering en soms met afgunst wordt bekeken. De overheid werkt samen met de toeristische privésector en met 950 sociale organisaties. Deze unieke pps-constructie (publiek-private samenwerking) laat toe om met relatief weinig middelen heel veel mensen een vakantie te bezorgen. Ik heb de cijfers niet bij me. Vorig jaar ging het om ongeveer 87.000 à 88.000 mensen. Dat was een aanzienlijke stijging met, geloof ik, 16 percent. De mensen moeten natuurlijk behoren tot de doelgroep.

Om privacyredenen brengen de medewerkers van het steunpunt het ziektebeeld van de mensen niet in kaart. De mensen worden niet als zodanig geregistreerd. De eerste doelgroep wordt gevormd door mensen met een laag inkomen. Zoals u terecht zegt, is het inkomen op zich niet de enige factor. We werken met de Europese armoedegrens, maar er zijn nog andere factoren. De situatie is vaak, meestal, complex. Zo komen ook de ziektekost, de schuldproblematiek, de gezinssamenstelling enzovoort in aanmerking. Dat zijn allemaal zaken die deel uitmaken van het geheel bij de beoordeling.

Personen met diabetes die tot het kansarme publiek behoren, komen in aanmerking voor een vakantie via het Steunpunt Vakantieparticipatie. Samen met hen wordt gezocht naar de meest geschikte vakantie. Dit kan zowel een begeleide als niet-begeleide vakantie zijn. Dat hangt af van het ziektebeeld, de zelfredzaamheid enzovoort van die mensen. Er worden geen cijfers van bijgehouden.

Ik wil ook uw aandacht vestigen op het feit dat er vier centra zijn met basistoegankelijke vakantie-infrastructuur met zorgomkadering die door mij financieel worden ondersteund via het decreet Toerisme voor Allen. Ik som ze kort voor u op en geef hun aanbod specifiek voor diabetespatiënten. Ter Duinen in Nieuwpoort heeft een capaciteit van 148 bedden en een hoog bezettingspercentage van 82,78 percent doorheen het jaar. Dat centrum is vertrouwd met het ziektebeeld. Men zegt me daar dat een groeiende groep is, vooral bij de ouderen. Er wordt een speciaal diabetesmenu aangeboden in een veilige omgeving met een permanente aanwezigheid van een arts en verpleegkundigen, die vertrouwd zijn met het ziektebeeld en ook kunnen ingrijpen als een patiënt een aanval krijgt.

Home Fabiola in Maasmechelen heeft een capaciteit van 340 bedden en een bezettingspercentage doorheen het jaar van 46,87 percent. Nu al 25 jaar lang heeft er jaarlijks gedurende 10 dagen een vrij groot kamp plaats voor diabetici. Los van die ruime week kunnen mensen met diabetes altijd terecht in het centrum. Via een speciale dieetfiche kan op elk dieet ingespeeld worden. De kok is hiermee vertrouwd. Indien er medische ondersteuning nodig is, wordt die via de lokale thuiszorgdiensten georganiseerd.

Domein Hooidonk in Zandhoven heeft een capaciteit van 174 bedden en een bezettingspercentage doorheen het jaar van 42,62 percent. Op basis van de specifieke zorgvraag van de gast krijgt men ondersteuning in het centrum, ook diabetici. Er is een verhoogde aandacht van de verpleegkundigen, die permanent in het centrum aanwezig zijn, en vertrouwd zijn met het ziektebeeld. Wie dat wenst, kan ook de controle van de suikerwaarden, de bepaling van de dosering en de injecties overlaten aan het medisch team. Ook in Hooidonk zegt men dat het om een groeiende groep van mensen gaat.

Ten slotte heeft De Ceder in Deinze een capaciteit van 148 bedden en een bezettingspercentage doorheen het jaar van 47,67 percent. Daar is geen permanent medisch team aanwezig. Wel kan op basis van de zorgvraag, ook van diabetici, medische ondersteuning

gegeven worden via de plaatselijke thuiszorgdienst. Er zijn speciale menu's. Voor het eerst organiseert de Ceder met de Bond Moyson in juni een diabetesweek. Tijdens deze week krijgt men praktische uitleg over diabetes, informatie over waar men terecht kan en krijgt men allerlei tips, bijvoorbeeld bewegingstips, om met diabetes om te gaan. Dat initiatief past in een reeks van 'Gezondheidsvakanties'. Andere thema's zijn: 'Obesitas', 'Vaardig met de fiets'. Het idee van een week over diabetes kwam van de diabetescafés, die door de mutualiteiten worden georganiseerd.

Elk van die centra heb ik recent – 2004, 2007, 2008, 2009 – gesteund. De totale steun voor Ter Duinen was 332.552 euro. Voor Koningin Fabiola was dat 727.187 euro, voor De Ceder 254.740 euro, voor Hooidonk 44.788 euro. In 2003 kreeg dat laatste centrum nog een grotere premie van 454.857 euro. De andere cijfers gaan allemaal om bedragen vanaf 2004.

Daarnaast overleg ik met het kabinet van minister Vandeuren over de realisatie van een nieuw zorgvakantiecentrum in Middelkerke. Dat gebeurt op vraag van de vzw Mariasteen. Hier wordt cofinanciering door de Vlaamse overheid gevraagd ten bedrage van 1 miljoen euro. Ik heb gezegd dat ik bereid ben om, vanuit het Impulsplan, 500.000 euro op tafel te leggen, maar het antwoord van minister Vandeuren is nog niet binnen.

Toerisme Vlaanderen heeft voor mij het projectplan Vakantie met zorg uitgewerkt. De acties en doelstellingen uit dit actieplan zullen binnenkort kunnen worden geraadpleegd op www.toegankelijkreizen.be. Dit projectplan heeft een looptijd van 5 jaar. In het kader van de realisatie van een netwerk van zorgondersteuning op de vakantiebestemming zal ik overleg plegen met minister Vandeuren. Het aspect zorg dient voor een belangrijk deel vanuit de zorgsector te worden ingevuld. Daarom is dat overleg nodig. Toerisme Vlaanderen treedt op als initiatiefnemer om het toeristische aanbod te koppelen aan het zorgaanbod. Diabetici en hun organisaties zullen wanneer zij nood hebben aan toegankelijke accommodatie met een zorgondersteunend kader – assistentie, medische zorg, hulpmiddelen – kunnen genieten van alle initiatieven die genomen worden in het kader van de realisatie van de in het projectplan gestelde doelstellingen. Het projectplan Vakantie met zorg wil in Vlaanderen een gedifferentieerd vakantieaanbod voor personen met zorgnood realiseren door de ontwikkeling van stimulerende instrumenten en structuren. Een gedifferentieerd aanbod betekent een aanbod voor individuele reizigers en groepen, voor jong en oud, rekening houdend met verschillende vormen van zorg, handicap en financiële mogelijkheden. Het vakantieaanbod moet toegankelijk zijn. Dat veronderstelt een goede onderlinge afstemming van de verschillende aspecten van de vakantieketen: informatie en onthaal, verblijf, beleving in de omgeving en mobiliteit.

Het aanbod is bestemd voor personen met zorgnood. Dat wil zeggen dat zorgondersteuning op de vakantiebestemming in de vorm van medische zorg, assistentie en hulpmiddelen eenvoudig en voor iedereen verkrijgbaar is. Als we deze doelstelling willen realiseren, zal het nodig zijn een aantal concrete instrumenten en structuren te ontwikkelen.

Ik geef u hierbij kort vijf actielijnen.

Ten eerste wil ik op het vlak van een gedifferentieerd toegankelijk vakantieaanbod de huidige subsidiëerings- en investeringsinstrumenten mee inzetten op het realiseren voor een aanbod van zorgvakanties. Het tweede actiedomein betreft een goede afstemming van de verschillende aspecten van de vakantieketen. Het derde actiedomein heeft betrekking op de zorgondersteuning op de vakantiebestemming, die eenvoudig is en die voor iedereen verkrijgbaar is. Het vierde actiedomein heeft betrekking op kennisverwerving en kennisverspreiding. Het vijfde en laatste actiedomein heeft betrekking op de promotionele ondersteuning van het aanbod Vakanties met zorg.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Dank u, minister, voor uw antwoord. U zegt dat men niet informeert naar de reden van ziekte en dat men de privacy wil respecteren. Ik kan daar inkomen. Maar

voor die specifieke doelgroep van diabetici hoeft u zich geen zorgen te maken. Die mensen krijgen jammer genoeg een stempel op hun voorhoofd. Zij hebben verschillende problemen, onder andere in verband met verzekeringen. Zij moeten ook om de zoveel jaar hun rijbewijs hernieuwen. Ik denk dus niet dat dat een probleem kan zijn voor die specifieke doelgroep.

Ik ben blij met uw opsomming van de vier centra. Dat is uiteraard een zeer mooi aanbod. Er zijn in totaal 810 plaatsen. De vakanties die worden georganiseerd door de Vlaamse Diabetes Vereniging zijn vaak in de vakantieperiode omdat er kinderen met diabetes zijn en men een grote groep probeert samen te stellen zodat er kan worden gesproken over diabetes. Dat is een van de grote meerwaarden van die vakantie: kinderen brengen eens een aantal dagen door met lotgenoten. Zo merken ze dat ze niet alleen zijn met de ziekte die ze moeten dragen. Ik vrees dat de capaciteit voor dergelijke groepen niet groot genoeg zal zijn, zeker niet in de periodes dat de vakanties worden georganiseerd.

Misschien moeten we in plaats van alleen of vooral in te zetten op accommodatie een beperkt bedrag vrijhouden dat niet gekoppeld is aan een bepaalde locatie maar wel aan de vakantieperiode, waarbij de Vlaamse overheid kan tussenkomen. Door één verpleegkundige mee te sturen op zo'n vakantie kun je zeer veel mensen helpen. Het toedienen van insuline neemt niet zoveel tijd in beslag. Maar ik heb er alle begrip voor dat we dat vandaag niet kunnen beslissen. Ik begrijp dat u wat specifieke zorg betreft kijkt naar minister Vandeuren. Ik zal niet nalaten om minister Vandeuren daar ook over aan te spreken.

Minister Geert Bourgeois: Ik neem er akte van, mijnheer Dehaene, dat u zegt dat het geen probleem vormt om diabetespatiënten te registreren bij het Steunpunt Vakantieparticipatie. Ik zal dat meedelen. Maar die dienst is heel druk bezet. Mevrouw Robeyns wees er al op dat hij weinig capaciteit over heeft. Als dat niet te veel administratieve formaliteiten vergt, wil ik vragen om daar rekening mee te houden. We zullen het hun signaleren.

De doelgroep is in eerste instantie mensen in armoede. Dat criterium kan eventueel met andere worden aangevuld.

In verband met het plaatsprobleem hebt u waarschijnlijk gelijk dat er druk staat tijdens de specifieke vakantieperiodes. Ik heb u de cijfers gegeven van de bezettingsgraad, maar dat zegt uiteraard nog niets over de vakantiemaanden. De heer Vanden Bussche heeft erop gewezen dat er sociale instellingen verdwenen zijn aan de kust. Het zou goed zijn als we er in Middelkerke in slagen om dat te organiseren. Daar is het wachten op het antwoord van minister Vandeuren. Ik ben bereid om de helft van die 1 miljoen euro uit te trekken.

Voor de omkadering bij de vakanties zegt u terecht dat het een aspect is van zorg. Dat is niet meer voor Toerisme. Een omkadering als mensen een vakantie boeken eender waar in groep, lijkt me een goed idee om eens te bekijken met minister Vandeuren.

De heer Tom Dehaene: Ik kan me inbeelden dat de werklust niet onbelangrijk is. We moeten daar aandacht voor hebben. Misschien kan het worden vermeden. Als de Vlaamse Diabetes Vereniging een vakantie organiseert, zijn de mensen die mee gaan gescreend: ze zijn lid van die vereniging. Je hoeft dus niet apart bij te houden wie diabeet is en wie niet. Je kunt kijken naar de organiserende instantie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de door de vzw Foyer verspreide boodschap in verband met standaardverzoekschriften voor asielzoekers

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister, collega's, iedereen heeft de voorbije periode het nieuws gelezen. Het is al maanden aan de gang. Er is federaal een soapserie gevoerd over de asielzoekers. De Belgische staat is veroordeeld tot 500 euro per dag per persoon indien er geen opvang ter beschikking was voor asielzoekers. Een Macedonisch gezin kreeg daardoor 12.000 euro uitbetaald. Dat is uiteraard federale materie.

Waarom heb ik het op de agenda gezet, minister? Er is een vzw die door u gesteund wordt die een grote rol speelt in dit verhaal. De vzw Foyer biedt namelijk op zijn website standaardverzoekschriften voor asielzoekers aan en maakt het zo mee mogelijk om die 500 euro dwangsom te krijgen.

Ik citeer de nieuwsbrief 204 op de website www.foyer.be: "Wat kunnen opvanggerechtigden doen? Juridisch gezien hebben asielzoekers recht op een menswaardig bestaan: in principe via de toegewezen materiële opvang en anders via OCMW-steun. Wat kan er ondernomen worden wanneer een opvanggerechtigde geen opvangplaats en geen OCMW-steun krijgt? De arbeidsrechtbank van Brussel heeft al herhaaldelijk Fedasil veroordeeld om opvang te verlenen, dikwijls tegen betaling van een dwangsom, zie onder meer ons bericht van april 2009. Maar door de totale overbezetting zou Fedasil nu zelfs na veroordeling door de arbeidsrechtbank geen opvangplaats meer kunnen garanderen. Het Brusselse Bureau voor Juridische Bijstand duidt pro-Deadvocaten aan die deze procedure opstarten. CIRE en advocaat Ivo Flachet maakten een Franstalig en een Nederlandstalig model van eenzijdig verzoekschrift bij de voorzitter van de arbeidsrechtbank, dat gemakkelijk aanpasbaar is voor een kort geding op tegenspraak. Die modellen moeten natuurlijk aangepast worden aan de individuele gevallen."

Als men doorklikt op de link, komt men op een pagina waar onderaan twee modellen van standaardverzoekschriften staan, eentje in het Nederlands en eentje in het Frans. Op de pagina met documenten staat: "Het opvangnetwerk van Fedasil is al meer dan een hele tijd compleet verzadigd. Momenteel worden 17.811 mensen opgevangen, inbegrepen noodopvang en hotels, en staan een 1000-tal anderen op straat. Aangezien het aantal asielaanvragen is gestegen, in 2008 plus 29 percent en in 2007 plus 41 percent, melden zich dagelijks ook meer mensen bij dispatching van Fedasil. Fedasil stuurt asielzoekers nu door naar een aantal sociale organisaties, waaronder Foyer. Deze organisaties leveren echter sociale dienstverlening en advies, en bieden geen opvang.

Wat kan er wel ondernomen worden wanneer een begunstigde geen opvangplaats toegewezen krijgt? Wanneer Fedasil verzuimt aan haar plicht begunstigde vreemdelingen op te vangen, kan een procedure opgestart worden bij de arbeidsrechtbank, zie ons artikel van april 2009. Wie een vonnis heeft waarbij Fedasil veroordeeld wordt door de arbeidsrechtbank, krijgt normaal gezien een opvangplaats. Let wel: volgens informatie van CIRE zou Fedasil geen opvangplaats meer kunnen garanderen, zelfs met een veroordeling door de arbeidsrechtbank, dit onder meer door de recente sluiting van Samu Social, het oude Casu. Daarom wordt ook aangeraden om een vordering in te dienen tegen het OCMW. In ieder geval worden ook best dwangsommen geëist. Fedasil heeft nu ook verklaard illegale gezinnen op te vangen die enkel een klacht hebben ingediend bij de federale Ombudsman. Het tussentijds verslag 2009/3 van de federale Ombudsman is gebaseerd op een klacht van een illegaal gezin met minderjarige kinderen waarvan de behoefte werd vastgesteld door het OCMW. Let op: het verslag handelt dus niet over de toestand van asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen die recht hebben op opvang. In bijlage twee verschillende modellen van een eenzijdig verzoekschrift." Einde citaat.

Viceminister-president, was u op de hoogte van de boodschap die Foyer in de nieuwsbrief verspreidt en hoe evalueert u die? Via het Integratie- en Inburgeringsdecreet wordt bepaald dat organisaties steun krijgen, niet alleen van de Vlaamse overheid maar volgens de site blijkbaar ook via de VDAB, wetende wat de maatschappelijke doelstellingen van deze vzw zijn. Ik heb daarover enkele concrete vragen. Zult u reageren op het initiatief van deze

organisatie? Zo ja, waaruit zal die reactie bestaan, en wanneer komt die er? Het is ook onduidelijk welke steun en hoeveel steun die organisatie krijgt van Vlaanderen en van de VDAB. Beantwoordt het initiatief aan de maatschappelijke taak waarvoor u Foyer steun verleent? Die laatste vraag vind ik de belangrijkste. Bijkomend heb ik nog een aantal vragen, maar ik zou graag eerst het antwoord op deze vragen vernemen.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, de berichten in de media van de afgelopen weken hebben grote opschudding veroorzaakt. Veel mensen zijn zwaar gechoqueerd over de grote sommen die worden uitgekeerd. Het probleem ondergraaft in Vlaanderen het draagvlak voor een goede opvang van asielzoekers. Mensen aanvaarden dat niet.

De vraag is op wie we onze pijlen moeten richten. De rechtbank heeft een exorbitant bedrag toegekend. De bevoegde federale staatssecretaris heeft dat erkend. De federale overheid is in gebreke gebleven. Ik stel ook vast dat Foyer zijn doelgroep heeft geïnformeerd, en dat op een zeer klantvriendelijke manier heeft gedaan. In mijn gemeente doe ik dat ook. Ik zorg ervoor dat de formulieren die de burgers nodig hebben kant-en-klaar worden bezorgd.

De vraag is of Foyer zijn taak te goed heeft waargenomen. Dat is een delicate kwestie. Foyer heeft de taak die doelgroep te ondersteunen. Ergens is het grondig fout gelopen, maar ik weet niet of het vooral die organisatie is die zwaar in de fout is gegaan. Vlaanderen verleent steun, maar die steun is beperkt en wordt ook nog voor andere doelstellingen verleend. Ik ben dus benieuwd naar het antwoord van de minister.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: In de marge wil ik een bekommernis verwoorden die ons in de gemeente bezighoudt. Het is immers zo dat bouwmaatschappijen die niet aan een stedenbouwkundige vergunning geraken, misbruik maken van de grote toevloed van asielzoekers door ermee te dreigen panden aan Fedasil aan te bieden als ze geen stedenbouwkundige vergunning krijgen. Het is zorgwekkend dat men zo gebruik wil maken van de miserie van mensen. Ik zal u de informatie bezorgen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, ik wil er vooraf op wijzen dat in uitvoering van een Europese richtlijn België in opvang voor asielzoekers moet voorzien. Die richtlijn is bindend. De Belgische wet bepaalt dat die opvang op verschillende manieren kan: ofwel via een daadwerkelijke opvang, ofwel via een leenloon. De federale overheid heeft beslist om geen leeflonen meer te geven, en ook niet langer met een spreidingsplan te werken.

De opvanginfrastructuur volstaat niet. Die is totaal onvoldoende. De heer Reekmans gaf al de cijfers zoals die op de website van Foyer staan. In 2009 noteerde men 17.811 aanvragen, wat een stijging is met 29 percent ten opzichte van 2008 en met 41 percent ten opzichte van 2007. Die stijging wordt significant vanaf juli 2009, toen de regering-Van Rompuy besliste om een vrijwel collectieve regularisatie door te voeren. Vandaag volstaan de opvangstructuren niet meer.

Onder de 17.811 opgevangen mensen zijn er 1.184 die in een hotel worden gehuisvest. Dat laatste is eigenlijk een tweede keuze, want ze horen in een structuur te zitten waar een omkadering voorhanden is, met een begeleiding en een toeleiding naar werk en inburgering. Een duizendtal mensen zouden op straat leven. Zij hebben recht op opvang, op basis van de Europese richtlijn en de Belgische wetgeving. Zij krijgen geen opvang en ook geen leefloon, want dat laatste heeft de federale overheid zo beslist.

Die mensen hebben rechten, en ze stappen naar de rechtbank. In artikel 1 van de richtlijn staat dat elke lidstaat informatie moet verschaffen over organisaties die rechtsbijstand verstrekken. In artikel 33 van de wet staat dat Fedasil erop moet toezien dat de begunstigde effectief toegang krijgt tot rechtshulp van de eerste en tweede lijn. Foyer is een vzw die conventionele

rechtsbijstand moet verlenen. Foyer doet dat via informatie op de website en in een nieuwsbrief.

U citeerde uitvoerig uit die nieuwsbrief. Daarin staat een stand van zaken, met het aantal asielzoekers, het aantal asielzoekers zonder opvang en de informatie dat men de federale overheid een opvangplaats kan vragen, op straffe van een dwangsom. Er zit een model van verzoekschrift bij. Het is niet zo dat Foyer suggereert om een dwangsom van 500 euro te vragen. Er is enkel sprake van een eenzijdig verzoekschrift dat kan worden omgezet in een tegensprekelijke procedure, met de vraag tot veroordeling op straffe van een dwangsom. Een verbintenis in natura kan men nooit gedwongen laten uitvoeren: dat kan enkel op straffe van een dwangsom.

De informatie vermeldt uitdrukkelijk dat de Belgische staat na een veroordeling geen opvangplaatsen meer geeft. De kern van het probleem zit bij het federale beleid. Het faalt, want het zorgt na de beslissing van juli 2009 voor een heel groot aanzuigeffect en het voldoet niet aan de verplichtingen die de wet oplegt. Mensen die bij het OCMW van Brussel bot vangen stappen naar de rechtbank, onder meer aan de hand van het model van verzoekschrift dat Foyer publiceerde.

Ik deel de mening van de heer Kennes. De kern van het probleem zit bij het federale beleid. Het migratiebeleid faalt. Het beleid is versloft. De zware dwangsommen choqueren veel mensen: 500 euro per dag per persoon. Een dwangsom is normaal van die aard dat de veroordeelde ertoe wordt gedwongen om een maatregel te nemen. Het gaat om 500 euro per dag, ook voor meervoudig samengestelde gezinnen, per persoon. Het is mijn aanvoelen dat deze rechtspraak zeer ver gaat. Er is een scheiding van de machten. Ik doe er geen uitspraak over. Ik heb begrepen dat er stelselmatig beroep tegen wordt aangetekend. We weten allemaal dat de Brusselse rechtspraak in alle mogelijke vormen van rechtspraak heel ver gaat in het toekennen van vergoedingen, dwangsommen en dergelijke meer.

Maar, mijnheer Reekmans, mijn oordeel is dat men nu niet op de boodschapper moet schieten, die een gevolg geeft aan een conventionele verplichting om rechtshulp te verlenen. In de nieuwsbrief op de website heb ik gelezen dat ze dat doet in neutrale bewoordingen. De organisatie zegt wat de feiten zijn en wat de rechtsmiddelen zijn die men ter beschikking heeft. Ze geeft een invulling aan datgene waartoe de overheid verplicht is volgens de richtlijn en volgens de wet, namelijk het verlenen van rechtshulp in eerste en tweede lijn. Dat moet gebeuren. Die mensen zijn dakloos, krijgen geen plaats, weten niet of ze aan de voorwaarden van de asielprocedure zullen voldoen of niet. In afwachting moeten voor hen voorzieningen getroffen worden. Dat gebeurt niet. Het probleem ligt niet bij de boodschapper, die de rechtshulp verleent zoals het hoort: het probleem ligt bij het falende beleid, bij de federale overheid.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, u hebt het hier uitgebreid gehad over de EU-richtlijn, de federale wetgeving, de opvangstructuren. Indien ik als parlementslid in de commissie of in de plenaire vergadering zo lang over federale materie zou praten, zou ik snel tot de orde worden geroepen. Men zou me zeggen dat federale materie niet thuis hoort in het Vlaams Parlement. Blijkbaar mag u, als minister, iets meer.

Minister, ik zal me heel voorzichtig en braaf uitdrukken. Het antwoord dat u me hebt gegeven, stelt me niet alleen teleur, het was geen antwoord. Ik zal u ook zeggen waarom. Ik heb geen enkel antwoord gekregen op geen enkele vraag over vzw Foyer. U bent jurist. Als u intellectueel eerlijk bent, kunt u toch niet stellen dat een wettelijke verplichting tot informeren gelijk staat met het aansporen om dwangsommen te eisen. Daarnet heb ik begrepen dat u dat als de normale taak beschouwt van Foyer.

Minister, ik hoop met mijn tweede poging een concreet antwoord te krijgen. Als het kartel iets bij u heeft nagelaten, is het wel dat u een tsjevenbocht kunt nemen op het moment dat de

situatie penibel wordt. Ik herhaal mijn drie heel concrete vragen. Beantwoordt dit gedrag aan de maatschappelijke functie van Foyer, waaraan u subsidies toekent? Wat is volgens u die maatschappelijke functie van Foyer? Zult u de subsidies inkorten of inhouden indien Foyer blijft aanzetten tot het eisen van dwangsommen? Minister, ik herhaal deze drie vragen en ik zou graag antwoord hebben op die drie vragen. Want in het Vlaams Parlement moet het over Foyer gaan en niet over EU-richtlijnen, federale wetgeving of opvangstructuren.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik heb een heel duidelijk antwoord gegeven. De heer Reekmans heeft het natuurlijk heel moeilijk met luisteren. Ik heb gezegd dat Foyer conventioneel een verplichting heeft om rechtshulp te verlenen. Ik heb ook gezegd dat ze constateert dat de federale overheid haar verplichting niet nakomt. En het spijt me, het gaat wel degelijk over een verplichting van de federale overheid, die niet wordt nageleefd. Een organisatie die rechtshulp moet verlenen, geeft aan hoe mensen die kunnen krijgen.

U schiet op de boodschapper in plaats van op degene die het probleem creëert. Foyer moet rechtshulp verlenen. Ze stelt in dit geval dat mensen zich kunnen richten tot de rechtbank, waar men een dwangsom kan vragen. Het eerste probleem is dat de federale overheid tekortschiet. Ik herhaal dat er minstens 1000 mensen op straat rondlopen. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

Mijnheer Reekmans, ik neem aan dat u niet betwist dat die mensen recht hebben op opvang. Er is een Europese richtlijn: ze moeten opvang krijgen. Het moet niet om een structuur gaan. Er mag ook een leefloon gegeven worden. Vlaanderen vraagt al lang dat er een spreidingsplan zou worden opgesteld. Dat gebeurt niet. Die mensen lopen op straat, zijn dakloos en hebben volgens de Europese richtlijn recht op die opvang.

Tegelijk stelt die richtlijn dat men rechtshulp in eerste en tweede lijn moet bieden. Foyer is conventioneel verplicht om die rechtshulp te verlenen. Men kan discussiëren over het woordgebruik, maar in mijn ogen gaat ze niet op een aberrante manier tewerk. Gelet op het feit dat vroegere veroordelingen er niet toe hebben geleid dat er opvang wordt geboden, raadt ze aan een dwangsom te claimen. Ik heb ook mijn bedenkingen bij die dwangsommen die worden uitgesproken. Ik heb mijn bedenkingen bij de eenzijdige verzoekschriften bij die procedure. Dat systeem is legio in Brussel. In andere rechtbanken wordt dat niet of uitzonderlijk toegepast. Dat gebeurt allemaal in Brussel. Maar dat is de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht. Ik heb daar niets over te zeggen.

Net als veel Vlamingen heb ik een groot probleem met het feit dat dergelijke sommen worden opgelegd. Ik kan alleen maar constateren dat dat gebeurt door een onafhankelijke rechterlijke macht, die dat doet ten aanzien van een overheid die haar verplichtingen, opgelegd door de richtlijn, niet nakomt. Meer dan dat is het niet.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Ik heb nog steeds geen antwoord gekregen op drie concrete vragen. Minister, ik zal het nog eens in het kort herhalen. Vindt u dit, ja of neen, een maatschappelijke functie van Foyer? Hoeveel krijgt Foyer elk jaar van Vlaanderen en van de VDAB? Ik zou graag eens weten over welke bedragen het gaat. Vindt u als jurist dat het aansporen tot het eisen van dwangsommen gelijk staat met een wettelijke verplichting tot informeren? Dat is toch heel simpel: op de eerste vraag kunt u antwoorden met ja of nee, in de tweede vraag ik een bedrag, en op de derde had ik graag uw mening als jurist. Als minister kunt u toch niet zeggen dat de wet en het geven van informatie over de wet gelijk staat met het eisen van een dwangsom!

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, ik maak me toch zorgen over het verloop van de commissievergadering. Plots worden allerlei bijkomende vragen gesteld over bedragen. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

Mijnheer Reekmans, u stelt nu plots vragen over bedragen. De minister en zijn kabinet hebben zich niet voorbereid op die vraag. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

Ik begrijp dat de minister het verzoekschrift heeft bekeken. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, als u cijfergegevens vraagt, dan staat het u altijd vrij om daarover een schriftelijke vraag in te dienen. Ik verwacht niet van een minister dat hij hier zomaar cijfers uit zijn linker- of rechtermouw schudt.

De heer Ward Kennes: Ik heb de vragen afgeprint. Ik heb die vragen er niet in teruggevonden. Het is een beetje gek dat een parlementslid plots zaken begint te vragen. Als de minister daar niet op is voorbereid, kan hij de gegevens niet zomaar uit de mouw schudden. Dat was op voorhand geweten.

Voor het overige kan ik me terugvinden in het antwoord van de minister. Foyer heeft de specifieke taak om te zorgen voor juridisch advies. Als er een probleem is, moet ze mensen informeren hoe ze dat probleem moeten aanpakken. Ik heb de indruk dat de heer Reekmans graag zou horen dat, omdat iets fout loopt, we iedereen die daarover rapporteert, moeten bestraffen, dat we moeten inkorten op de subsidies. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

Dat is de toon van uw vraag. U bent alleen tevreden als de minister zou zeggen dat we, zonder welke rechtsregel dan ook te respecteren, de subsidie zouden afpakken. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

Jawel. Dat is wat u insinueert. De minister geeft correcte informatie wie waarvoor verantwoordelijk is en respecteert het feit dat iemand zijn taak om rechtshulp te bieden ook uitvoert. Het moet geen abstracte rechtshulp zijn, het moet concrete rechtshulp zijn. Als hij dat zegt, bent u niet tevreden.

De heer Peter Reekmans: Als collega's al gaan zeggen wat ik denk, dan zijn we ver gekomen.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Collega's, we moeten ons niet zenuwachtig maken. Ieder vogeltje zingt zoals het gebekt is. De heer Reekmans doelt vooral op de grote bezorgdheid die we hier allemaal delen. De mensen hebben er geen boodschap aan dat het om federale of Vlaamse materie gaat. De mensen hebben er een zeer slecht gevoel bij dat een dwangsom van 500 euro wordt opgelegd. Dat geeft de indruk dat zij naar België kunnen komen en dat ze hier geen geld moeten verdienen en dat er te weinig opvangplaatsen zijn. 500 euro in de zak. Iedereen moet om den brode werken of vindt geen werk. Het is in een academische discussie hier rond de tafel al moeilijk. Je moet het dan eens aan de mensen van onze gemeente uitleggen. Dat kun je niet uitleggen.

Een ander probleem is de opvang. Wij moeten daar allemaal solidair zijn en zoeken naar bijkomende opvangplaatsen. Maar die zijn in de meeste gemeenten eenvoudigweg niet aanwezig. Dan is er ook nog het probleem dat er zaken zijn die in wijken liggen, die niet geschikt zijn voor de opvang van vluchtelingen, maar die toch worden gebruikt omdat de noodzaak zich opdringt. En soms is het niet in overeenstemming met de stedenbouwkundige planning. Wij hebben al deze problemen.

Wij liggen ook dicht bij de Franse grens. In Duinkerke en Calais is er een enorm groot vluchtelingenprobleem. Het werd opnieuw gesignaleerd naar aanleiding van de regionale verkiezingen. Men dreigt daar vluchtelingenkampen te sluiten. Dan is er het probleem dat de

vluchtelingen over de grens komen waardoor we in onze gemeente opnieuw met die problemen worden geconfronteerd. Het is geen federaal probleem, het is een Europees probleem. Er zou dringend over moeten worden gesproken. Het zou op een gelijkaardige manier moeten worden opgelost. Ik kan me niet indenken dat er aan de overkant, in Frankrijk, een andere aanpak is dan bij ons in België. Dat zou zeer goed op elkaar moeten worden afgestemd, zodat er geen misbruik van kan worden gemaakt door malafide mensen die er pecuniair voordeel uit willen halen. Minister, u hebt nog niet geantwoord op wat ik daarover heb gesignaleerd. De overheid zou ervoor moeten zorgen dat wij, door zo vlug mogelijk huizen aan te bieden, niet meespelen in het kamp van mensen die andere bedoelingen hebben.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, wij zijn het over één zaak eens: de uitspraken van de gerechtelijke macht zijn, met het opleggen van die dwangsommen, niet goed te praten. Maar het is nu eenmaal zo.

Mijnheer Reekmans, de heer Kennes heeft gelijk. Waar u eigenlijk op aanstuurt, is dat de minister ten aanzien van Foyer zou ingrijpen, op welke manier dan ook. Laat het mij eens omkeren. Stel dat deze minister, of een minister, op grond van een tussenkomst of op eigen initiatief na andere mogelijke gerechtelijke uitspraken zou zeggen: "U mag daar niet meer naar verwijzen, ik verbied u om zoiets te doen." Of stel dat hij zou zeggen: "Ik neem een deel van uw subsidies af of ik leg u droog." Dan zou hier, en terecht, een storm van protest ontstaan en men zou zeggen dat een minister niet zomaar mag ingrijpen in de werking van een vzw of van een organisatie, ook al wordt zij gesubsidieerd. Maar gerechtelijke uitspraken zijn wat ze zijn. We betreuren ze en we moeten proberen ze via de federale wetgeving ongedaan te maken of te vermijden dat ze zich herhalen. Stel dat de minister zou zeggen: "U mag bepaalde informatie, die is wat ze is, niet medelen aan mensen die daar eventueel een beroep op zouden kunnen doen, en als u dat doet, nemen wij uw subsidies af of leggen wij u droog." Dan denk ik dat er hier, en terecht, protest zou oprijzen.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, ik begrijp niet dat de heer Reekmans niet wil luisteren. Ik heb nu al drie keer gezegd dat dit een verplichting is die Foyer heeft. Het gaat om de uitvoering van een artikel van een decreet van 1998. Foyer heeft conventioneel de opdracht om die rechtshulp te verstrekken. Ik heb dat nu al drie keer gezegd, ik zeg het nog een laatste keer.

Mijnheer Reekmans, u vraagt naar bedragen die aan Foyer worden verleend en die via de VDAB ook worden verleend. Excuus, maar u had dat niet in uw vraagstelling opgenomen. Neem me niet kwalijk, maar ik zal daar nu niet op antwoorden. Ik kan dat ook niet. U moet uw vraag zorgvuldiger stellen.

Tot slot, alle collega's zeggen hier, samen met mij, dat wij geschokt zijn door de uitspraken die gebeuren. Wij vinden dat dat zaken zijn die heel veel vragen oproepen en die disproportioneel zijn. Maar dat is de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht. Hij legt die dwangsommen op. A rato van 500 euro per dag per persoon kun je heel gemakkelijk in huisvesting voorzien. Dat zijn heel hoge bedragen. Een dwangsom is altijd hoger dan het equivalent van de uitvoering in natura, precies om diegene die het moet uitvoeren daartoe te dwingen. Iedereen deelt die mening, ik meen dat toch te kunnen opmaken uit wat hier wordt gezegd.

Mijnheer Vanden Bussche, u overvalt mij een beetje met uw vraag. Ik begrijp dat er vastgoedpromotoren zijn die de wetgeving rond ruimtelijke ordening afwenden. Zij doen een aanvraag om een asielcentrum of een opvangcentrum te bouwen om op die manier gemakkelijker aan een vergunning te geraken. Dat is een vraag die je moet stellen aan minister Muyters. Ik zie niet in dat de wetgeving rond ruimtelijke ordening moet worden aangepast of van haar doelstellingen moet worden afgewend. Als men er andere bedoelingen mee heeft, dan kan dat niet.

U hebt daar een punt: het is een Europese aangelegenheid. Er is ook een Europese richtlijn. Iedereen weet dat. Er zijn ten gevolge van de beslissingen van juli 2009 filiëres ontstaan. Er is een filière uit Nederland en er is een filière uit Spanje, precies omdat er een aanzuigeffect is ontstaan. Daaraan zie je hoe gevaarlijk het is om zo'n beleid te voeren, met alle gevolgen van dien tot nog toe.

Heel de samenleving is daar, terecht, door geroerd. Maar nog eens: het is de boodschapper die een Europese richtlijn, die wij moeten naleven, omzet. Wij moeten rechtshulp verstrekken aan die mensen, los van de beoordeling van hun situatie en los van de beoordeling of zij echte asielzoekers zijn en los van de manier waarop zij hier terechtgekomen zijn. Ze zijn hier en ze zijn dakloos en ze hebben recht op opvang. Dat is in de richtlijn opgenomen. Dat is opgenomen in de wet. De Belgische staat doet het niet en die mensen trekken naar de rechtbank. Ze krijgen daarvoor rechtsbijstand. Dat is zo geregeld. Schiet dus niet op diegene die dat uitvoert. Straks kun je ook schieten op de advocaat die het verzoekschrift indient. Dat is natuurlijk niet aan de orde.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister, collega's, ik heb inderdaad niet het exacte bedrag gevraagd, maar ik ga er toch van uit, minister, dat u, die de subsidies geeft en vandaag een vraag om uitleg krijgt over dit dossier, toch minstens eens in het dossier kijkt wat die organisatie krijgt van Vlaanderen. U had die vraag kunnen verwachten. Ik ben met het antwoord op mijn vraag op mijn honger blijven zitten.

Ik wil nog kort reageren op de heer Dehandschutter. Ik heb voor de verkiezingen heel wat debatten gedaan. Ik stel vast dat N-VA daar over de asielzoekers en alles wat daarmee te maken heeft iets totaal anders vertelde dan wat u vandaag in deze commissie komt vertellen.

Mijnheer Kennes, CD&V is hier niet goed geplaatst. Uw partij maakt er op het federale niveau een boeltje van. Dan wilt u in de commissie van het Vlaams Parlement een beetje komen sussen en zeggen dat u bezorgd bent en zo. Ik raad u aan: neem contact op met uw federale collega's. Laat hen het boeltje opruimen, en dan zijn we van de dwangsommen af. U moet hier niet komen zeggen dat u bezorgd bent. Wij zijn al heel lang bezorgd.

Minister, ik rond af met wat ik daarnet nog heb gevonden op de website van Foyer. En het maakt mij bezorgd dat dit kan in een rechtstaat. Hier staat letterlijk: "Omdat we absoluut niet van plan zijn om ook maar de indruk te wekken dat racisten Foyer ook maar één komma van zijn positie zullen doen veranderen, vermelden we hier dat de bewuste boodschap waarover LDD sprak opnieuw bereikbaar is." Minister, u vindt dat dit met Vlaams belastinggeld moet gesteund worden. Ik stel vast dat u dit normaal vindt. Ik vind dit niet echt normaal voor een organisatie die gesteund wordt met Vlaams geld.

Minister Geert Bourgeois: U brengt helemaal op het eind een nieuw element aan. Ik zal dat controleren. Als blijkt dat Foyer inderdaad LDD... *(Opmerking van de heer Peter Reekmans)*

Mijnheer Reekmans, men kan correct zijn in een vraagstelling, en men kan ook uw systeem toepassen. Ik wil nog antwoorden. Dit gaat niet. U hebt met geen woord gerept over die boodschap. En nu zegt u tegen mij dat ik dat normaal vindt. Ik word hier in fine voor het eerst geconfronteerd met iets wat u had voorbereid en wat u had uitgeprint.

Ik zal dit controleren. Ik zeg u klaar en duidelijk: als Foyer op zijn website LDD racistisch noemt omwille van uw vraagstelling, ga ik daar niet mee akkoord en laat ik Foyer zo snel mogelijk weten dat dat daar weg moet en dat dit niet kan. Dit duld ik niet.

Ik ga niet akkoord met uw conclusie dat ik dit goedkeur. U brengt helemaal op het einde van uw vraag iets waarover u met geen woord hebt gerept en concludeert dan dat ik daarmee akkoord ga. Zulke technieken neem ik niet van u. Dat neem ik niet.

De heer Peter Reekmans: Minister, nu beticht u mij. Ik dacht op zijn minst dat u deze interpellatie had voorbereid. Alstublieft!

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de weigering van het gemeentebestuur van Sint-Genesius-Rode om in de gemeentelijke basisscholen publiciteit toe te laten voor een stage van vzw 'de Rand'

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

De heer Gwenny De Vroe: Net als in alle faciliteitengemeenten organiseert vzw 'de Rand' samen met jeugddienst Pantha Rhei een taalstage Nederlands in het gemeenschapscentrum de Boesdaalhoeve in Sint-Genesius-Rode. De taalstage voor kinderen van 4 tot 12 jaar vindt plaats in de zomervakantie onder de naam Babelkous. De taalstages hebben de bedoeling om de kinderen in een ontspannen en informele sfeer een extra duwtje in de rug te geven bij het leren van het Nederlands. Volgens de directeur van vzw 'de Rand' hebben zij dit jaar geen toelating gekregen om voor deze taalstage folders te verspreiden in de gemeentelijke basisscholen van Sint-Genesius-Rode. In de andere faciliteitengemeenten mogen ze dit via de gemeentelijke scholen verdelen.

De burgemeester van Sint-Genesius-Rode, mevrouw Delacroix-Rolin, noemde op de gemeenteraad als verantwoording voor het verbod het feit dat de organisator van de taalstage een externe organisatie is. Volgens de Vlaamse schepen ligt een andere motivatie aan de grond van het verbod. Tijdens de vergadering van het college zou een FDF-schepen gezegd hebben dat de taalstage zou leiden tot de vernederlandsing van de Rand.

Op het eerste gezicht lijkt deze zaak aberrant: een vzw die door de Vlaamse overheid is opgericht om het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse Rand te versterken, mag van gemeentebesturen die onder het toezicht vallen van diezelfde Vlaamse overheid, geen publiciteit voeren voor activiteiten om die doelstelling na te streven. Dat dit gebeurt in een van de zes faciliteitengemeenten, waar het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse Rand het meest op de proef gesteld wordt, maakt de zaak nog erger. Temeer daar net in die zes gemeenten al jarenlang de gemeenschapscentra van vzw De Rand zijn ingeplant en ingeburgerd. Het lijkt er wel op alsof de Vlaamse overheid zich in de faciliteitengemeenten onder het toezicht bevindt van de in meerderheid Franstalige gemeentebesturen in plaats van omgekeerd.

Minister, op welke manier zult u erop toezien dat de folders voor de taalstage toch terechtkomen bij het doelpubliek van de taalstage, de kinderen die in Sint-Genesius-Rode basisschool lopen, ook in het gemeentelijk basisonderwijs? Zult u gevolgen verbinden aan de weigering van het gemeentebestuur van Sint-Genesius-Rode om in de gemeentelijke basisscholen folders te laten bedelen van organisaties die ressorteren onder of samenwerken met de Vlaamse overheid? Hoe zult u in de toekomst gelijkaardige incidenten in de faciliteitengemeenten vermijden?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw De Vroe, de vzw 'de Rand' en meer bepaald de verantwoordelijken van de Boesdaalhoeve zorgen ervoor dat ouders en kinderen op de hoogte zijn van de stage. Ze hebben daarvoor een aantal organisaties gecontacteerd. Deze contacten verlopen allemaal heel hartelijk en in het Nederlands.

De folders liggen in een tiental winkels, gelegen in een overwegend Franstalige wijk van Sint-Genesius-Rode. Het zijn allemaal Franstalige handelaars, die de stages een goed initiatief vinden. De folders liggen ook in de Franstalige privébibliotheek, die wordt opgehouden door vrijwilligers. Ook de Franstalige vrije school verspreidt de folders. De

Franstalige scoutsgroep verspreidt de folders. De verantwoordelijke van deze scoutsgroep, die ook gemeenteraadslid is voor een Franstalige partij, werkt heel enthousiast mee. Hij heeft de folder gemaild naar alle leden en heeft de mailadressen aan de verantwoordelijke van de Boesdaalhoeve bezorgd. Hij was nog niet op de hoogte van de beslissing – of de niet-beslissing, want het is niet formeel beslist – van het schepencollege om de folders niet via de scholen te verspreiden. Alle deelnemers van de voorbije 3 jaar hebben een mail gekregen. Er is ook telefonisch contact geweest met de directies van beide gemeentescholen. Die directies wilden wel dat de folders aan de schoolpoort zouden worden uitgedeeld, maar ze durfden het toch niet toe te laten.

Met deze ‘beslissing’ gaat het schepencollege duidelijk in tegen de wil van de bevolking, ook van de Franstalige bevolking. Er is vraag naar deze stage Nederlands. Vzw ‘de Rand’ richt in vijf van de zes faciliteitengemeenten taalstages in. In Drogenbos is er geen taalstage. De kinderen van Drogenbos kunnen de stage volgen in Linkebeek, dat vlakbij ligt. Ook in Jezus-Eik wordt een taalstage ingericht.

De voorbije jaren werden op elke stage telkens 40 kinderen toegelaten. Alleen in Sint-Genesius-Rode is de stage uitgebreid tot 50 kinderen omdat er zoveel vraag is. Daarmee was de maximumcapaciteit bereikt. Toch staan er nog kinderen op de wachtlijst. Momenteel zijn er 26 kinderen ingeschreven. De stage vindt plaats in juli. De campagne is pas gestart. Het vooruitzicht is dat ze ook dit jaar volzet zal zijn. Vooral in Sint-Genesius-Rode zijn de ouders van de kinderen die de stage volgen eentalig Frans. Ze kennen vaak zelf geen Nederlands, maar ze willen wel dat hun kinderen Nederlands leren en ze staan ook open voor het Nederlands.

Ik onderzoek momenteel de mogelijkheid om, in antwoord op die weigering van het schepencollege, naast de stage van juli nog een tweede stage in te richten in Sint-Genesius-Rode om aan de vraag te kunnen voldoen. De tweede stage zou ik dan in augustus of in de herfstvakantie laten plaatsvinden.

Het schepencollege laat duidelijk zien dat de enige bedoeling is alles uit Vlaanderen te boycotten. Dat was ook het commentaar van de FDF-schepen, namelijk dat ze er niet aan wilden meewerken omdat het leidt tot de vernederlandsing van de Rand. Maar in alle contacten en via informele berichten van de Franstaligen voel je dat steeds meer Franstaligen het niet eens zijn met dit beleid. Ze zijn integendeel vragende partij om mee te werken aan initiatieven van Vlaanderen.

Ik ga dus door met dat beleid. In Sint-Genesius-Rode zal ik proberen nog een tweede stage te organiseren. Met het decreet-Van Dijck gaan we ervoor zorgen dat er kwalitatief Nederlandstalig onderwijs is in de faciliteitenscholen, dat geïnspecteerd wordt. Zo zullen de kinderen daar van dezelfde kwaliteit Nederlandstalig onderwijs kunnen genieten. Dit beleid van het schepencollege zal zich tegen hen keren. In mijn contacten met mensen uit de faciliteitengemeenten, Franstaligen, merk ik dat ze het absoluut niet eens zijn met dit beleid.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Bedankt voor het antwoord, minister. Ik heb u dit gevraagd omdat ik het een mooi initiatief vond en ik het jammer vond dat het gemeentebestuur van Sint-Genesius-Rode er niet aan wilde meewerken. Dat wou ik onder de aandacht brengen. Ik hoop dat alle Franstalige kinderen de kans krijgen om daaraan mee te doen. Ik heb begrepen dat u een tweede stage wilt organiseren. Ik hoop dat de kinderen die het willen volgen, weten dat het plaatsvindt. Dat is mijn bezorgdheid. Ik hoop dat u daar gevolg aan geeft.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Luckas Van Der Taelen tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de jeugdherberg Bruegel in Brussel

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Minister, ik ben blij dat ik u een eerder technische vraag mag stellen. Na de hoog oplaaierende emoties enkele minuten geleden, kan het deugd doen om het over enkele banale, maar daarom niet minder interessante vragen te hebben.

Het gaat over de jeugdherberg in Brussel. U weet hoe belangrijk die is. Het probleem is gekend. Dat is goed nieuws, want het wijst erop dat die jeugdherberg goed functioneert. Zoals u het net nog zei, in verband met de jeugd stages in Rode: als er te weinig plaatsen zijn, dan moeten er bijkomen.

Hoe zullen we dat aanpakken? Ik heb daarover enkele technische vragen. Met het beleid ter zake ben ik het volledig eens. U of de Vlaamse Regering zou van plan zijn om de jeugdherberg uit te breiden, en daartoe desnoods tot onteigeningen overgaan. Kan de Vlaamse Regering in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een pand onteigenen? Is zo'n onteigening voor openbaar nut een openbaar Vlaams nut of een openbaar Brussels nut? We hebben het nu over de Belgische mozaïek. En is hierover al overlegd met de talrijke instanties die bevoegd zijn? Ik denk dan niet aan Europa of de federale staat, maar wel aan de stad Brussel, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de VGC? Hoe zit het nu eigenlijk? Kunnen we zomaar onteigenen, en hoe gaat dat dan in zijn werk? Ik kijk uit naar het antwoord.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, de Vlaamse Regering beschikt op basis van artikel 79, paragraaf 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 inderdaad over de bevoegdheid om over te gaan tot onteigening 'ten algemenen nutte' in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. De bevoegdheid is beperkt tot de zogenaamde culturele aangelegenheden, waartoe ook het toerisme behoort. De Vlaamse Regering kan conform het decreet van 13 april 1988 tot bepaling van de gevallen en de modaliteiten waarbij de Vlaamse Regering kan overgaan tot onteigeningen ten algemene nutte inzake de culturele, persoonsgebonden en onderwijsaangelegenheden overgaan tot het onteigenen van onroerende goederen in de gevallen waarin zij oordeelt dat de verkrijging ervan noodzakelijk is voor het beleid inzake culturele aangelegenheden. Toerisme valt daaronder.

De vraag of het over een Vlaams dan wel Brussels belang gaat, is mijns inziens niet relevant, want op basis van onze Vlaamse bevoegdheden kunnen we tot onteigening overgaan om de capaciteit van de huidige jeugdherberg uit te breiden. Dat is een zaak van algemeen belang, en op dat punt hebben we dezelfde mening. Jeugdherbergtoerisme is uitermate belangrijk. Dat beleeft een tweede jeugd. Overal worden de jeugdherbergen gemoderniseerd: er komen minder grote slaapzalen en internet- en ontmoetingsruimtes. We willen die overal in Vlaanderen. 2 jaar geleden hebben we daartoe een pps-constructie opgezet, maar dat is mislukt, wegens een gebrek aan interesse vanwege de privésector. Misschien zal dat toch in Brasschaat gebeuren, maar elders zeker niet.

Met de uitbreiding willen we de jeugd die Brussel en Vlaanderen wil bezoeken de mogelijkheid bieden om te overnachten in een jeugdherberg. Vandaag zijn er in Brussel 135 bedden. De aankoop van aanpalende panden moet de capaciteit met 52 bedden opdrijven.

We zullen niet noodzakelijk tot onteigening overgaan. Op dit ogenblik voeren we de laatste gesprekken om een aankoop in der minne te realiseren. Als de eigenaar niet wil verkopen of exhorbitante prijzen vraagt, dan moeten we de procedure wel opstarten. Dan volgt er een officiële schatting, met een inbezitstelling na het eerste plaatsbezoek. De exploitatie gebeurt

door de Vlaamse Jeugdherbergcentrale, en Toerisme Vlaanderen wordt de eigenaar. In elk geval is de aanpak wettelijk helemaal in orde.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Ik kan alleen maar zeggen dat u een zeer volledig antwoord hebt gegeven. Het is een materie waarvan leken zoals wij de finesses soms niet vatten. Ik heb alleszins begrepen dat u als Vlaams minister de autoriteit hebt om te onteigenen, en dus niet afhankelijk bent van een akkoord met een andere autoriteit.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Dat is juist. Uiteindelijk zijn we natuurlijk wel afhankelijk van de rechtbank.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: De steden en gemeenten kunnen gronden via erfpacht ter beschikking stellen van de vzw die de jeugdherbergen uitbaat. Deze techniek kan voor meer jeugdherbergen zorgen, mits inspanningen van de lokale overheden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de inburgeringscoaches

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, collega's, de Vlaamse overheid investeert al jaren in de inburgering van vreemdelingen die zich langdurig in Vlaanderen of Brussel komen vestigen. Hiervoor werd een inburgeringstraject uitgewerkt waarin taallessen Nederlands, maatschappelijke oriëntatie en loopbaanoriëntatie centraal staan. Aansluitend bij het inburgeringstraject wil de Vlaamse overheid een nieuw systeem van inburgeringscoaches opstarten. Inburgeringscoaches zijn ingeburgerde nieuwkomers of mensen uit de ontvangende samenleving die zich vrijwillig ontfermen over nieuwkomers. De inburgeringscoach ondersteunt de nieuwkomer bij het aanleren en het in de praktijk spreken van de Nederlandse taal en bij het wegwijs worden in de Vlaamse samenleving.

In het kader van de werking van het Europees Integratiefonds (EIF) lanceerde de Vlaamse overheid een oproep om een concept van inburgeringscoaches uit te werken en het nodige materiaal te ontwikkelen voor de implementatie van het systeem. De deadline voor het indienen van deze projecten liep af op 12 februari 2010. Minister, het concept van de inburgeringscoach kwam ook in uw beleidsnota aan bod. U beloofde na te gaan hoe bijvoorbeeld het Nederlandse systeem van inburgeringscoaches het best kan worden vertaald in de Vlaamse context.

Ik had dus graag een antwoord gekregen op de volgende vragen. Hoeveel reacties heeft de oproep van het EIF opgeleverd? Werden inmiddels projectvoorstellen geselecteerd? Als ik me niet vergis, bracht u op 12 februari een werkbezoek aan Nederland. Hebt u al zicht op de manier hoe het Vlaamse systeem van inburgeringscoaches er zal uitzien? Hoe verhoudt dit zich tot het Nederlandse systeem? In welke mate worden projecten in het kader van het EIF betrokken bij de ontwikkeling van het Vlaamse systeem?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, dit is een boeiende vraag, en ze houdt verband met een van de kernelementen van mijn beleid. We moeten na een

inburgeringsbeleid ook een integratiebeleid voeren waarbij het levende Vlaanderen – ons middenveld – betrokken is.

Dit project, dat in mijn beleidsnota is vermeld, past daarin. Op EIF-oproep 138 met als naam ‘Inburgeringscoaches: concept- en materiaalontwikkeling’ hebben drie kandidaat-promotoren gereageerd. Op basis van de schriftelijke aanvragen en de mondelinge toelichtingen hebben de mensen die evalueren de projectvoorstellen getoetst aan de beoordelingscriteria visie, plan van aanpak en prijs. De drie kandidaat-promotoren kregen een positieve evaluatie.

Het project dat werd ingediend door de Volkshogeschool Regio Antwerpen-Vorming Plus heeft de hoogste score gekregen. Op 25 februari 2010 heeft het EIF Monitoringcomité het advies van het evaluatiecollege bekrachtigd. Ik heb dat advies gevolgd en heb het voorgestelde project goedgekeurd.

Het project is opgesplitst in twee fases. De eerste fase betreft de inventarisatie van goede praktijken en het formuleren van aanbevelingen, en bestrijkt 6 maanden. De tweede fase betreft de concept- en materiaalontwikkeling. Ze zal 8 maanden duren. De eerste fase is gestart op 1 maart 2010.

In Nederland bestaat het systeem van inburgeringscoaches al langer. Minstens 2500 vrijwilligers zetten zich in om nieuwe Nederlanders wegwijs te maken in Nederland en tegelijk Nederlands met hen te oefenen. Dat systeem wordt uitgebouwd door de zogenaamde Gilden. Gilden zijn vrijwilligersorganisaties van vijftigplussers die hun kennis, kunde en ervaring met beroep of hobby belangeloos en informeel overdragen aan anderen. Naar aanleiding van mijn bezoek aan Nederland heb ik samen met toenmalig Nederlands minister Van der Laan de ANV-prijs (Algemeen-Nederlands Verbond) uitgereikt aan die Gilden, die fantastisch werk leveren op dat vlak.

Een vrijwilligersnetwerk van die omvang bestaat momenteel niet in Vlaanderen. We hebben tal van vrijwilligers die op het terrein in steden en gemeenten bezig zijn met het begeleiden van nieuwkomers. Een dergelijk netwerk hebben we echter niet. Ik ben er echter wel van overtuigd dat er voldoende Vlamingen zijn die zich als inburgeringscoach zouden willen inzetten. Om na te gaan hoe dat het best kan worden geïmplementeerd in Vlaanderen, is de eerste fase van het project belangrijk. In een eerste fase wordt een inventaris gemaakt van goede praktijken uit Vlaanderen en uit het buitenland, onder andere Nederland. Op basis van die vaststellingen zal een concept worden voorgesteld dat rekening houdt met: de complementariteit met het huidige inburgeringstraject, de realiteit van organisaties uit het middenveld in Vlaanderen, de mogelijkheid om het breed en relatief eenvoudig te implementeren. Het heeft als doel de inburgeraar te ondersteunen bij het leren en in de praktijk brengen van het Nederlands en bij het wegwijs worden in de Vlaamse samenleving, en de ‘ontvangende samenleving’ aan te moedigen om kennis te maken met nieuwe Vlamingen.

De betrokken partners van het gekozen project hebben al ruim geëxperimenteerd met het samenbrengen van niet-inburgeraars. Ze kunnen dus vertrekken van een degelijke ervaring en kunnen fouten die bij de vorige experimenten werden gemaakt, vermijden. De visie van de promotor sluit nauw aan bij de uitgangspunten van de projectoproep. Het onthaalbureau Inburgering van de stad Antwerpen is één van de partners. Het zal er mee over waken dat de band met het inburgeringstraject bewaard wordt. Voor deze fase van het project, namelijk inventarisering en het voorstellen van een concept voor inburgeringscoaches in Vlaanderen, krijgt de promotor 6 maanden de tijd. In september 2010 zal men starten met de ontwikkeling van het materiaal, en vanaf november start in twee gemeenten een proefproject.

Het project is bedoeld voor de ontwikkeling van het Vlaamse systeem. Het concept van inburgeringscoaches past in het sociaal-participatieve onderdeel van inburgering. Er is een budget van 187.500 euro uitgetrokken. De helft wordt door Europa betaald, de helft door Vlaanderen. De promotor heeft als opdracht om een concept te ontwikkelen en om het

concept gebruiksklaar te maken. Dat betekent dat op het einde van het project alles klaar moet zijn om in Vlaanderen te starten met inburgeringscoaches. De Volkshogeschool Regio Antwerpen/Vormingplus werkt dit project uit samen met het Onthaalbureau Antwerpen en met Tempera, een organisatie die toegepast onderzoek voert over sociaal beleid en arbeid. Die samenwerking garandeert een nauwe betrokkenheid van de sector, een voldoende theoretisch onderbouwd concept en de mogelijkheid om in de toekomst het project in heel Vlaanderen te implementeren. Vormingplus heeft immers een netwerk aan instellingen in heel Vlaanderen. Een stuurgroep met afgevaardigden uit de administratie, het Vlaams minderhedencentrum en mijn kabinet zal de uitvoering van het project nauwgezet opvolgen.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Als ik het goed heb begrepen, is de timing bekend. De zaak loopt. In het najaar kunnen een aantal proefprojecten worden geëvalueerd. Daarna kan men zien hoe de zaak wordt aangepakt in heel Vlaanderen.

Tijdens de bespreking van de beleidsnota hebben we daar veel oog voor gehad. We verwachten er toch wel wat heil van omdat het complementair is met het traditionele beleid. Het staat los van de klassikale aanpak. Er wordt bijvoorbeeld naar de winkel gegaan. Daarvan mag verwacht worden dat dat nog meer bijdraagt tot de inburgering. In die zin kijken we zeker uit naar de proefprojecten.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, ik wil toch een paar bedenkingen maken. In de vraag en het antwoord wordt verwezen naar Nederland. Een tijdje geleden bent u daar op bezoek geweest om na te gaan hoe men daar de inburgering aanpakt.

Naar mijn bescheiden mening hebt u terecht gezegd dat het grote verschil tussen, bijvoorbeeld, Nederland – maar niet alleen dat land – en ons land erin bestaat dat daar de hele inburgeringsfilosofie past in een globaal asiel- en migratiebeleid. Hier zitten we met een beleid en een regelgeving waar we zelf geen vat op hebben. We moeten er wel de gevolgen van dragen. U hebt trouwens ook gezegd, en terecht, dat het beleid niet deugt. In die zin is het ook enigszins dweilen met de kraan open.

Minister, we hebben nu de inburgeringstrajecten. Als dat beleid past in een globaal en een geïntegreerd migratiebeleid, dan zou men dat kunnen toejuichen. Nu moeten we er de gevolgen van opvangen. Naast de inburgeringstrajecten komen er nu blijkbaar ook nog eens inburgeringscoaches bij. Wat zal dan de derde stap zijn? Hoe verhouden die inburgeringscoaches zich tot de inburgeringstrajecten? Uit uw antwoord maak ik op dat er nu coaches moeten worden aangesteld om onder meer, niet alleen, te zorgen dat de inburgeraars ook hun inburgeringstrajecten blijven volgen. Heb ik dat goed begrepen? Misschien loopt er dan wel iets mis bij die inburgeringstrajecten als er al mensen moeten worden aangesteld om ervoor te zorgen dat de ingeschrevenen, die in feite verplicht zijn om in te burgeren, dat traject volgen. Als dat zo is, heb ik daar vragen bij.

Mijn volgende vraag is meer algemeen. Denkt u niet dat er, net omdat u uw beleid niet kunt passen in een globaal asiel- en migratiebeleid, waar waarschijnlijk de meerderheid van Vlaanderen zich kan achter scharen, opnieuw een aanzuigefect zal ontstaan ten aanzien van migratie en asielzoekers?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Van Hauthem, die aanvullende bedenkingen en vragen zijn interessant. Ik blijf erbij dat we ons inburgeringsbeleid niet kunnen vergelijken met het Nederlandse beleid. Daar is er één staat en één wetgeving: er kan tegelijk een migratie- en een inburgeringsbeleid gevoerd worden, die op elkaar zijn afgestemd. Dat hebben we hier niet.

Ik hoop het voor dit kransje van specialisten niet te herhalen wat we allemaal zouden willen wijzigen aan dat federale beleid dat betrekking heeft op de toegang, het verblijf en de verwijdering van het grondgebied. Dat is federale materie. Daar hebben we niets aan te zeggen. De federale overheid voert geen beleid dat daarop gericht is. Er zijn een paar contacten met de federale overheid. Die gaat er onder andere mee akkoord dat er een inburgeringsbeleid op vrijwillige basis kan worden gevoerd met cursussen in het land van herkomst. We moeten niet vergeten dat 83 percent van de nieuwkomers die hier komen volgmigranten zijn. Men weet perfect waar ze uit hoofde van die wetgeving terecht zullen komen.

Het is absoluut niet de bedoeling een aanzuigeffect te creëren, integendeel. Het project is erop gericht om degenen die hier wettelijk verblijven, en waar we niets aan te zeggen hebben omdat het om federale wetgeving gaat, zo snel mogelijk te laten inburgeren en integreren. In Nederland heeft men met die Gilden, een project dat bekroond werd door het ANV, positieve ervaringen. Het past niet in het inburgeringstraject als dusdanig, het is complementair. Het is de ontvangende samenleving die die mensen, zodra ze er zijn, begeleidt, ermee op stap gaat, meegaat naar allerlei publieke en privéaangelegenheden. Ze praat er voortdurend Nederlands mee.

Dat is een van de grote vragen van veel mensen: “Spreek Nederlands met ons. Geef ons ook die kansen.” In Nederland wordt dat heel positief geëvalueerd. U weet dat de Nederlandse regering zeker niet gericht is op het creëren van aanzuigeffecten. Ook Eberhard van der Laan van de PvdA voerde op dat vlak een heel verregaand beleid, dat hier in België niet aan de orde is. Hij zag de positieve meerwaarde in van de inburgering. Dat is in een andere, verdere fase, en het heeft niets te maken met het officiële traject dat wordt afgelegd in de onthaalbureaus of in de Huizen van het Nederlands. Het is ten aanzien daarvan supplementair.

Ik ben ervan overtuigd dat men, als het project zal lopen, verrast zal staan van het aantal mensen dat zich daar nu al in Vlaanderen mee bezighoudt. Ik denk dat iedereen van u tientallen mensen kent die op vrijwillige basis en vaak niet georganiseerd nu al dergelijke mensen begeleiden, hen helpen in hun opleiding, hun Nederlands aanleren, enzovoort. Alleen is het de bedoeling om dat hier, zoals in Nederland, op een meer gestructureerde manier te doen, met vrijwilligers.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Ik ga in op de vraag van de heer Van Hauthem en het antwoord van minister Bourgeois. Het moet als complementair worden gezien. Je kunt iets alleen maar verbeteren. Je kunt je afvragen of het andere niet genoeg of niet voldoende is. Alles kan natuurlijk beter. Maar wij geloven toch wel dat de aanpak, zoals hij hier is voorgesteld, de zaken kan verbeteren. Dat is toch het minste wat we kunnen stellen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■